

taler første Gang. De har nok bestemt Dem for Elysium-Salen. Værten ringede mig op. Han fortalte mig, at De havde været hos ham. Jeg lovede at skaffe fuldt Hus.«

Da Forretningerne saaledes var bragt i Orden, og efter at A B D Carlsen en Tid havde siddet modfalden og gumlet paa sin tørre Tunge, spurgte han Præsten, hvor han havde i Sinde at slaa sin Sjusser i sig i Aften. Han selv agtede sig ud til en af sine unge Venner blandt Kunstnerne for at lykønske til et Legat, han lige havde faaet. Det var Komponisten Jørgen Berg. Havde han ikke Lyst til at drive med? Jørgen Berg var sgu en briljant Fyr, som han vilde have Fornøjelse af at lære at kende. Og der vankede nok en lille Forfriskning i Dagens Anledning. Han var ingen Gnauser.

»De kender vel hans Kompositioner? Ikke? Har De aldrig hørt hans Navn? Ja, der har vi det igen! Og Jørgen Berg er dog vores største nulevende musikalske Geni! Derfor sidder han ogsaa og sulter med sin Familje paa et Tagkammer. Jeg veed tilfældigvis bestemt, at de har maattet sætte deres Tøj ud i den sidste Tid for at faa Mad. Saa de 500 Kr. er for engangs Skyld kommen paa det rigtige Sted. Konen sidder og syr Hattepynt, og i Sommer har han selv spillet Klaver i »Mellemhaven«. Det er lige haardt nok for en af de benaadede.«